

Nr 438.

Av herr **Hage**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 58, med förslag till lag om polisväsendet i riket m. m.

Det i proposition nr 58 framlagda förslaget till lag om polisväsendet innebär så stora ekonomiska förpliktelser, särskilt för landsbygden, att man kan ha anledning både på grund härav och av andra anledningar att med mycket kritisk tveksamhet och försiktighet upptaga till behandling de spörsmål, som framkommit genom förslagets framläggande. Som dylika spörsmål framstå särskilt de merkostnader, som otvivelaktigt komma att bli en följd av förslagets antagande, ävensom frågan om ej — både vad landsbygden och städerna beträffar — myndigheterna få ett alltför stort inflytande på frågan om bestämmande av antalet polismän, som skola antagas som tjänstemän med full sysselsättning, under det att de kommunala folkrepresentationerna, som ha att, i stort sett, besluta om tillskjutande av medeln, få mindre att säga till om härvidlag. Och detta påstående kan göras, även om det eventuellt göres gällande, att tillkomsten av de föreslagna organen, polisstyrelse och polisenämnd, innebär betryggande anordningar i nämnda hänseende.

Emellertid utgår jag från att vederbörande utskott kommer att — särskilt sedan nu flera motioner väckts i frågan — beakta nämnda påpekanden och vid intagande av slutlig ståndpunkt väga de fördelar för det allmänna, som givetvis även ligga i propositionen, mot de betänkligheter som, enligt vad ovan sagts, även kunna anföras mot detsamma (bland de först nämnda måste givetvis beaktas det förhållandet, att det allmänna kommer att ha rätt att tillse, att polismännen erhålla en rimlig avlöning och en säkrare ställning m. m.). Jag har alltså ingen anledning att rörande nämnda frågor framföra något yrkande, i synnerhet som motioner redan framförts rörande dessa saker.

Däremot anser jag mig böra framföra ett motionsyrkande rörande en specialfråga i förslaget. Jag har nämligen observerat, att lagförslagets innebörd är, att vissa mindre städer på omkring 10,000 invånare ävensom i vissa fall stad i län, där ingen stad på minst 10,000 invånare finnes, komma att skyldigkännas att bära en kostnad för hållande av reservpolis, vilken kostnad i vissa fall blir lika stor som för stad, som har fullt 30,000 och upp till 39,000 invånare, detta på grund av den föreslagna bestämmelsen, att förstnämnda städer skola hålla minst 3 st. reservpoliser, varvid $\frac{2}{3}$ av kostnaden härför skall falla på stadens konto. Då

detta måste anses orättvist och då denna merkostnad kan komma att falla på en eller annan stad med hög kommunalskatt (exempelvis Luleå m. fl.), så hemställes härmed,

att riksdagen måtte, vid eventuellt bifall i huvudsak till Kungl. Maj:ts proposition nr 58, göra den ändringen i förslaget till lag om polisväsendet m. m., att ovan nämnd stad med under 30,000 invånare ej genom skyldigheten att hålla *tre* reservpoliser måtte påläggas en i förhållande till stadens storlek större ekonomisk förpliktelse än stad med fullt 30,000 invånare och däröver.

Stockholm den 16 april 1925.

Ernst Hage.
